

*Još jedan mladi bogoslov
pogubljen je u Maceljskoj šumi*

fra **Julijan PETROVIĆ**

22 godine

bogoslov

Franjevačka hercegovačka provincija - Mostar

Rođen je 23. srpnja 1923. u Duvnu (današnji Tomislavgrad), od oca Mate i majke Luce, rođ. Batinić. Osnovnu školu završio je u rodnome mjestu, gimnaziju u Širokom Brijegu, a bogosloviju je počeo učiti u Mostaru. Godine 1941. stupio je u franjevački red u Duvnu i ondje nastavio studij bogoslovije.

Dana 4./5. lipnja 1945. odveden je iz franjevačkog samostana u Krapini i strijeljan u Maceljskoj šumi.

Ovaj se mladi bogoslov našao zajedno s mnoštvom ljudi na Križnome putu. Sklonio se u franjevački samostan u Krapini. No, partizani su ih pronašli, odveli u pravcu Macelja i ondje strijeljali.

Evo što stoji u *Spomenici franjevačkog samostana u Krapini*:

10. V. Nakon par dana vidjelo se kako se već mnogi vraćaju od granice, iznemogli, gladni i žedni, prestrašeni i svega lišeni, izmučeni i vraćeni u crnu budućnost...

20. V. Na same Dubove vraćaju se cijele kolone iz Slovenije, osobito oni povratnici koje su Englezi i Amerikanci predali Jugoslavenskoj vojsci. Sabiralište je bilo u Đurmancu i u Krapini pred pučkom školom. O. Gvardijan je dočuo da su tamo neki franjevci, pa ih je posjetio i pozvao u samostan da se odmire i okrijepe, jer nisu jeli već preko 10 dana. K nama su došli... fra Julijan Petrović, bogoslov, r. 1923...

Drugi dan smo zamolili Kotarski narodni odbor za propusnicu ovih svećenika i bogoslova, ali nam je rečeno da čekamo. Čak je stigao u samostan i na župni dvor jedan funkcioner Ozne, popisao svakog pojedinog i naredio je da se ne ubiju, neka budu svi zajedno, ili u samostanu ili na župnom dvoru. Kako je kod nas bilo više mjesta, oni iz župnog dvora prešli su u samostan i bilo je njima zabranjeno udaljavati se, a O. Gvardijanu naloženo da pazi, inače će odgovarati. Tu su bili kao u logoru...

Lipanj 1945.

4. VI. Svi ovi naši logoraši pozvani su oko 9 sati ujutro na Oznu, neki prijepodno, a neki poslije radi "saslušanja". Morali su si ponesti stvari ako su htjeli, to je bio znak da se više neće vratiti. Reklo im se, da će u Varaždin.

Površno ih se ispitalo i onda su ih smjestili u jednu sobu drugog kata. Podvečer ih je posjetio O. Gvardijan i donio im za put veša, brane. Čuvši i vidjevši sve okolnosti, rekao im je da neće u Varaždin nego u Macelj. I doista, navečer u 10 sati ugasila se sva električna rasvjeta, čuo se štopot motora njihovog kamiona, te je odjurio putem Macelja, u klaonicu tolikih nevinih žrtava. Prema svim podacima i okolnostima tamo su pogubljeni u noći između 4. i 5. lipnja.

Tako je mladi bogoslov fra Julijan postao još jedna žrtva partizanskog divljanja. Još je jedan mladi život zaustavljen u Maceljskoj šumi. Pridružio se tolikim nevinim ljudima koje je progutao Macelj. Vrijeme je da se pokrene kanonski postupak za beatifikaciju maceljskih žrtava.

Izvori i literatura:

Iskaz Ive Jurića, 17. 3. 1993.

Nikić, dr. fra Andrija, *Hercegovački franjevački mučenici*, Mostar, 1992., str. 175.

Nikić, dr. fra Andrija, *Hrvatske žrtve rata u Hercegovini*, Mostar, 1995., str. 31.

Spomehica franjevačkog samostana u Krapini.